

[Minister Lise Østergaard]

vil sige, at en formodning om, at Bangladesh skulle ønske at give ordrer til anden side, altså i givet fald skulle ønske jernbanevogne leveret fra et andet land, det er sådan set ikke vores sag, for det ville aldrig blive finansieret over et dansk statslån, og som sagt er jeg heller ikke informeret om, at noget sådant overhovedet skulle være tilfældet.

Til dette vil jeg blot føje med hensyn til tidsselementet, at naturligvis kan jeg ikke sige nøjagtigt, hvornår en sådan forhandling kan afsluttes. Det er ganske rigtigt, som hr. Alfred Hansen sagde, at det er regeringsomdannelsen i Bangladesh, der er den indirekte årsag til, at disse forhandlinger har trukket i langdrag. Men som sagt skal vi genoptage forhandlingerne i slutningen af måneden, og dér vil vi lægge det pres, jeg før omtalte, på regeringen i Bangladesh, at vi ønsker det tidligere lån færdigforhandlet, før vi indgår aftale om et nyt. Jeg kan hertil føje, at vores ambassade i Dacca allerede længe har været i løbende kontakt med og har formidlet kontakt mellem Scandia og de bangalske myndigheder, og vores ambassade har for ganske nylig over for de bangalske myndigheder præciseret det, jeg lige har sagt, nemlig at et nyt lån ikke vil kunne færdigforhandles, før det tidligere ydede lån er udnyttet.

Alfred Hansen (DR):

Jeg har personlig ikke noget imod, at hr. Otto Mørch polemiserer med undertegnede i den udstrækning, som forretningsordenen for folketinget tillader. Jeg har ikke opfattet det sådan, at hr. Otto Mørch har monopol på initiativer i Randersområdet, lige så lidt som jeg agter at tage monopol på politiske initiativer i Fynsområdet. Hvis hr. Otto Mørch ville være lige så interesseret i at skabe ordnede forhold på Fyn, som jeg er i at skabe ordnede forhold i Randers, så tror jeg godt, at vi

Anden næstformand (Karlskov Jensen):

Jeg bliver nødt til at gøre opmærksom på, at i henhold til forretningsordenen er det ministeren, man kan stille spørgsmål til.

Alfred Hansen (DR):

Derfor ser jeg med stor sympati på, at hr. Otto Mørch og jeg har en fælles holdning til dette problem.

Jeg skal takke ministeren for den helt klare tilkendegivelse af, at en betingelse for et nyt lån er, at man har en klaring på, hvordan det allerede bevilgede lån til Bangladesh udnyttes. Jeg har også forstået på ministeren, at der heller ikke vil blive forrykket på selve tidsrammen. Det er altså ikke sådan, at Bangladesh kan skyde det ud over en længere årrække, så Scandia derved ikke får ordren i hus til ekspedition inden for den forventede periode. Det er altså ikke sådan, at Bangladesh kan trække det over en længere periode, men at Randersfabrikken Scandia kan sikre sig ordren på disse 30 vogne.

Jeg vil godt lige spørge ministeren til slut, om der er mulighed for, at Scandia kan disponere under hensyntagen til, at de givetvis får ordren, selv om kontrakten ikke er hjemme. Tør ministeren godt her love Scandia, at de får ordren, selv om der ikke er papir på det?

Minister Lise Østergaard:

Til det sidste spørgsmål må jeg nok sige, at det ikke ville være rimeligt af mig at give et sådant løfte, i betragtning af at hele forudsætningen er den, at den konkrete forhandling om leverancen foregår mellem det pågældende firma og Bangladesh. De forhandlinger deltager regeringen ikke i, og derfor vil jeg ikke kunne afgive et sådant løfte.

Hermed sluttede spørgsmålet.

8) Til *ministeren for offentlige arbejder* af:

Dohrmann (FP):

»Agter ministeren at fyre de postmedarbejdere i Københavnsområdet, som ulovligt har nedlagt arbejdet og derved umuliggjort normal postbesørgelse?«

(Spm. nr. 679).

Skriftlig begrundelse.

Samfundet har krav på en rimelig postbesørgelse. De efterhånden traditionelle og ulovlige arbejdsnedlæggelser blandt postarbejderne i København har umuliggjort dette.

Af hensyn til postvæsenets kunder, som naturligvis bør komme i første række, anmodes ministeren derfor om at bringe orden i dette menageri.